

Groningen 8 oktober 2017

Aan College van burgemeester en wethouders van Groningen.

Betreft; Voortgang en borging project Kansen in Kaart , collegebrief 20 september 2017 (kenmerk 6537682)

Hallo College,

Met intens afgrijzen hebben wij kennis genomen van de collegebrief betreffende de voortgang en borging project Kansen in Kaart.

Het project "Kansen in Kaart" (KiK) waarmee de gemeente Groningen baanlozen wil screenen en activeren wordt gedwarsboemd door individueel verzet. Honderden bijstandsgerechtigden besloten om niet in te gaan op de uitnodiging. Kennelijk zien ze geen heil in deelname en willen daarom geen contact met het KiK-team. Deelname aan het project was vrijwillig, maar de gemeente zet nu haar vriendelijke masker af en gaat voortaan kortingen uitdelen aan wie zich niet wil laten screenen en activeren.

Het KiK-project loopt vanaf vorig najaar. De gemeente wil via de individuele gesprekken ontdekken waar de "talenten en mogelijkheden" van bijstandsgerechtigden liggen. Die "talenten en mogelijkheden" moeten worden benut, en wel door inzet van de baanlozen in door de staat goedgekeurd 'vrijwilligerswerk', door deelname aan de uitbuitconstructie Flexensie of door onbetaald aan de slag te gaan in een participatiebaan. De gemeente ging er vanuit dat we dat allemaal 'vrijwillig' doen.

Het ingehuurd KiK-team sprak tot nu toe met 1.729 bijstandsgerechtigden. In totaal ontvingen 3.627 mensen een uitnodiging. Dat impliceert dat maar liefst 1.898 bijstandsgerechtigden geen gesprek wilden. Die zagen in dat KiK hen niets nuttigs zal opleveren. Je zou kunnen spreken van passief protest, van de voeten laten spreken. In de rapportage "Voortgang en borging Kansen in Kaart" van 20 september wordt dit individuele tegenstribbelen zo geduid: "Mogelijke verklaring is het gegeven dat wij in de loop van het project het uitgangspunt van 'vrijwilligheid' meer expliciet in de brief hebben vermeld." Die expliciete vermelding van het vrijwillige karakter kwam er na protesten van onder meer DANG, en zo hebben baanlozen van onderop het project voor een flink deel de das omgedaan.

Dat is natuurlijk onacceptabel voor bestuurders. Daarom wordt er nu korte metten gemaakt met die vrijwilligheid en komt er een nieuwe werkwijze: "Als klanten in de nieuwe werkwijze, ook na een herhaalde uitnodiging, weigeren om contact te hebben met de gemeente kan op grond van de Participatiewet een sanctie worden opgelegd." Dat meer repressieve regime gaat per 1 januari 2018 in en heeft een uitermate dwingend "uitgangspunt". De gemeente spreekt van "stimuleren en faciliteren" en verzekert de baanlozen dat dat niet gelijk staat aan "vrijblijvendheid". Men zal een "nadrukkelijk appel" op "klanten" doen om naar vermogen "mee te doen".

De verscherping van het Groningse bijstandsregime is onmiskenbaar, voor de huidige bijstandsgerechtigden, maar ook voor mensen die in de toekomst een beroep zullen doen op deze zwaarbevochten sociale zekerheid: "Vanaf het moment dat iemand een beroep doet op de Participatiewet wordt er structureel contact onderhouden. Geen contact is geen optie. Zowel klanten als de gemeente zijn hieraan gecommiteerd. Dat betekent dat wij het uitgangspunt van vrijwilligheid, zoals gehanteerd tijdens de projectperiode, in die structurele nieuwe werkwijze vervangen door een 'wederkerige verplichting'." Om bijstandsgerechtigden beter in het gareel en onder de duim te houden wordt er maar liefst een miljoen euro tegenaan gegooid en wordt het ingehuurd KiK-team vervangen door een eigen team.

Bijstandsgerechtigden zitten bepaald niet te wachten op een 'eigen KiK-team'; op een screening die gericht is op het keihard pushen tot het doen van onbetaald werk et al. We wachten op de afschaffing van het regime en op onvoorwaardelijke en fors hogere uitkeringen (er is geld zat!).

Meer en meer bijstandsgerechtigden prikken gelukkig feilloos door de mooie en holle praatjes van politici en beleidsmakers heen. "U bent aan zet", slijmt de KiK-folder en "U krijgt de ruimte", eechoot de Bijstand op Maat-uitnodiging. Het zijn niet meer dan loze beloften, want bijstandsgerechtigden krijgen slechts de ruimte die de repressieve gemeente hen toebedeelt. Verzetten we ons binnen die ruimte, willen we meer of andere ruimte of doen we andere zetten dan die de gemeente beoogt, dan lopen we tegen keiharde repressie aan. Hoe baanlozen deze 'zet' van de gemeente zullen counteren, zal spoedig blijken...

Met strijdbare groet,

DwangArbeid Nee Groningen (DANG)

In afschrift aan de raadscommissie werk en inkomen